

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1976

N:o 45

Nr 45.

LANDSKAPSLAG

om kommunalskatt på inkomst.

Föredragen för Republikens President den 29 juli 1976.

Utfärdad i Mariehamn den 17 augusti 1976.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

På inkomst erlägges kommunalskatt i enlighet med vad därom är stadgat i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) samt i förordningen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1056/74) med nedan i denna lag stadgade undantag.

Angående fastställande av resultatet av näringsverksamhet, inkomst av gårdsbruk och bostadsinkomst stadgas särskilt i landskapslag.

Angående beskattningsförfarandet stadgas i landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen.

Beskattning av sjömansinkomst och av begränsat skattskyldigs inkomst sker enligt vad därom är särskilt stadgat i landskapslag.

Ändringar av de i 1 mom. nämnda författningarna skall gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket till den del de ej strider mot stadgandena i denna lag.

2 §.

De förvaltningsavgifter som enligt i 1 § 1 mom. nämnda författningar ankommer på statens myndigheter skall såvitt gäller kommunalbeskattningen i landskapet handhas av

landskapsstyrelsen med undantag av i 66 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsedda uppgifter.

3 §.

Beträffande landskapets skyldighet att erlægga kommunalskatt på inkomst gäller vad om statens skyldighet att erlægga kommunalskatt är stadgat i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet.

4 §.

Såsom skattepliktig inkomst anses ej ränta på deposition, som fysisk person eller oskiftat dödsbo gjort i inhemsk penninginrättning eller andelslags sparkassa på sådan räkning, som i bankverksamhet allmänt användes för emottagande av depositioner av allmänheten, eller på en i fråga om depositions villkoren jämförlig räkning i sådant i 18a § lagen om andelslag avsett andelslag, som bedriver lånerörelse.

Arbetstagare är berättigad att från sin skattepliktiga inkomst avdraga ränteinkomst av medel, vilka han deponerat i intressekontor, som grundats av hans arbetsgivare, dock högst 250 mark.

5 §.

I 26 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett naturligt avdrag får göras beträffande kostnader

¹⁾ Ls. framst. nr 18/1975—76.

Leu. bet. nr 11/1975—76.

Stu. bet. nr 32/1975—76.

för resor mellan bostad och arbetsplats samt kostnader som åsamkas skattskyldig därigenom att han på grund av kommunikationsförhållandena tvingas hyra bostad på annan ort i landskapet. Härvid skall skattemyndnen iakttaga de grunder landskapsstyrelsen årligen fastställer.

6 §.

I 29 § 1 mom. 1 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsedda avdrag från totalinkomsten får göras utan begränsningar, såvida därom ej är särskilt stadgat i landskapslag.

I sagda lags 29 § 1 mom. 6 punkten avsett **avdrag för sjukdomskostnader** får likaså göras utan begränsningar dock sålunda att av sjukhusvistelse i annat land än Finland och Sverige föranledda kostnader, där intagning icke skett på grund av inhemsk läkares remittering, får avdragas högst 1.200 mark då fråga är om ogift person, fränskild eller efterlevande make samt högst 1.600 mark då fråga är om makar, varförutom nämnda maximibelopp skall höjas med 200 mark för varje sådant minderårigt barn, som den skattskyldige under skatteåret försörjt. Ovannämnda kostnader får likväl icke avdragas till den del desamma ersättes den skattskyldige på grund av försäkring, arbetsförhållande eller av annan orsak, ej heller till den del de utgör kostnader för resa till läkare eller sjukhus i annat land än Finland eller Sverige, därest resan företagits utan remittering av inhemsk läkare.

7 §.

I 31 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett **avdrag för nedsatt skattebetalningsförmåga** skall vid kommunalbeskattningen i landskapet vara högst 4.000 mk.

8 §.

Beträffande avdrag som avses i 36 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skall följande ändrade belopp och bestämmelser gälla.

a) **Barnavdraget** utgör 1.000 mark.

b) **Ensamförsörjaravdraget vid kommunalbeskattningen** utgör 1.500 mark för varje barn, för vilket barnavdrag beviljas den skattskyldige.

c) **Studieavdraget** utgör 1.000 mark per termin, under vilken skattskyldig erhållit regelbunden och full undervisning i grundskola, yrkesskola, aftonläroverk, läroverk, högskola eller annan med dessa jämförlig läroanstalt.

Har skattskyldig under skatteåret underhållit barn, som han haft i sin vård och som erhållit sådan undervisning för vilken studieavdrag beviljas enligt 1 mom. c punkten äger den skattskyldige rätt att för varje sådant barn, som före skatteårets ingång icke fyllt 20 år avdraga högst 500 mark per termin för skäligen resekostnader mellan hemort och skolor samt högst 800 mark per termin för skäligen kostnader föranledda av att barnet för studier bott utom hemorten, likväl så att om makar är berättigade till avdraget, detta beviljas endast den ena maken, varvid avdraget om bägge makarna har inkomster får göras endast av den make, vars sammanlagda inkomster är större.

9 §.

Med avvikelse från 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet utgör 3.000 mark det högsta inkomstbelopp, som i sin helhet skall avdragas såsom **grundavdrag**. Överstiger inkomsten 3.000 mark skall grundavdraget minskas med en procent för varje fullt belopp av 25 mark varmed inkomsten överstiger 3.000 mark.

Landskapsstyrelsen kan på anhållan av kommuns fullmäktige i kommun där skattebetalarna har låg medelinkomst nedsätta i 1 mom. nämnda inkomst- och avdragsgränser till lägst 2.000 mark.

För äkta makar fastställs ett gemensamt grundavdrag på grund av deras sammanlagda inkomst med tillämpning av inkomstgränser och avdragsbelopp, vilka är 50 procent högre än vad i 1 och 2 mom. föreskrives. Vardera maken beviljas hälften av det gemensamma grundavdraget. Avdrag eller del därav, som den ena maken ej kan tillgodogöra sig, skall avdragas från den andra makens inkomst. Vad i detta moment är stadgat skall äga tillämpning även om den ena maken saknar beskattningsbar inkomst. Grundavdraget fastställs dock skilt för varje make på sätt i 1 mom. stadgas vid beskattningen för det år under vilket äktenskapet ingåtts.

10 §.

Angående förlustutjämning mellan förvärvskällor i olika kommuner skall iakttas vad därom är stadgat i landskapslagen den 25 juli 1969 om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69).

11 §.

Angående uttaxeringen per skattöre stadgas i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamns stad (4/61) och i landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56).

12 §.

Denna lag tillämpas första gången vid den Mariehamn den 17 maj 1976.

beskattning, som skall verkställas för år 1976.

Genom denna lag upphäves landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) jämte senare tillkomna ändringar samt stadgandet i 5 § landskapslagen om understöd för studier vid läroverk i landskapet Åland till den del detsamma gäller skattefrihet för understödet.

Påföres skattskyldig på grund av denna lag skatt för inkomst som enligt tidigare gällande lag ej var skattepliktig eller beviljas han avdrag till lägre belopp än tidigare gällande lag medgivit, skall sistnämnda lag tillämpas vid beskattningen av 1976 års inkomster.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahiman
vicetalman

Viktor Arvidsson
vicetalman

Nr 45, utgiven från tryckeriet den 3 september 1976.
Mariehamn 1976 — Ålands Tidnings-Tryckeri Ab